РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
25 У. 17750/16
Дана 22.11.2018. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душице Маринковић, председника већа, Маријане Тафра Мирков и Биљане Шундерић, чланова већа, са судским саветником Љубом Ергићем, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ... број ..., против решења туженог Републичког фонда за здравствено осигурање, Дирекције, Београд, ул. Јована Мариновића бр.2, ради поништаја решења УП II-02/6 број: 54.1-66/12-2 од 22.11.2016. године, у предмету остваривања права из здравственог осигурања, у нејавној седници већа, одржаној дана 22.11.2018. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Републичког фонда за здравствено осигурање, Филијала за Браничевски округ са седиштем у Пожаревцу, број: 02-54.5-296 од 12.01.2012. године, којим је одбијен као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова куповине лека Vimpat film tablete, у износу од 203.614,00 динара.

Тужбом, поднетом Управном суду дана 09.12.2016. године, уређеном дана 09.01.2017. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа због битне повреде правила поступка и погрешне примене материјалног права. Истиче да тужени у поновном поступку није поступио по налогу из пресуде Управног суда 22 У. 4604/13 од 28.09.2016. године, којом му је било наложено да уклони уочене недостатке и правилно примени материјално право при доношењу нове и на закону засноване одлуке, због чега сматра да је учињена повреда правила поступка из члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку. Истиче да је лекове морао да набаља у иностранству, јер исте није могао да набавља у Србији, због чега сматра да је основан његов захтев за набавку лекова. Даље истиче да тужени орган није оценио жалбене наводе и доказе које је тужилац поднео уз жалби, а што је био обавезан да учини, посебно имајући у виду мишљење три лекара Клинике за неурологију КЦС од 25.02.2013. године на коме тужени заснива утврђено чињенично стање наведено у образложењу оспореног решења. Оспоравајући законитост

решења туженог органа због погрешне примене материјалног права, тужилац сматра да је тужени погрешно применио одредбе члана 43. став 1. Закона о здравственом осигурању и члана 14. став 1. тачка 1. Правилника о садржају и обиму права на здравствену заштиту из обавезног здравственог осигурања и о партиципацији за 2012. годину. Сматра да се тумачењем наведеног Правилника може закључити да тужиоцу припада право на накнаду трошкова за набавку предметног лека, јер се ради о леку који није на листи лекова, а за који је издата дозвола за стављање у промет у Републици Србији, само да медицинске индикације утврђене дозволом за стављањем у промет. Истиче да Правилник у члану 14. прописује да је здравствена установа секундарног или терцијарног нивоа у обавези да осигураном лицу обезбеди лек Vimpat за све време примене терапије и да прати терапијски ефекат његове примене у току лечења. Даље истиче да је током поступка утврђено да је предметни лек неопходан и да не постоји одговарајући лек на листи лекова по генеричком односно заштићеном имену лека, те да су пре тога биле исцрпљене све могућности лечења, што, по мишљењу тужиоца, произлази из мишљења три лекара Клинике за неурологију. Стога сматра да је тужени погрешно применио члан 14. Правилника, када је нашао да није спроведен поступак обезбеђивања лека ван листе, а што је било у његовој надлежности. Предложио је да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и предмет врати надлежном органу на поновни поступак.

Тужени орган је у детаљно датом одговору на тужбу остао при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије. Истакао је да се тужилац могао обратити суду тужбом за накнаду штете у парничном поступку, а против здравствене установе Клиника за неурологију КЦС, која је била дужна да спроведе поступак обезбеђивања предметног лека, што је тужилац и учинио. С тим у вези, напоменуо је да је у току поступак по тужби тужиоца против Клиничног центра Србије, ради накнаде и чинидбе који се води пред Основним судом Петровац на Млави број 68 П бр. 246/2016, због чега је предложио да Управни суд прекине поступак у овом управном спору, до окончања наведеног парничног поступка.

Управни суд је, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), решио спор без одржавања усмене расправе, будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, те је испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. наведеног закона, оценом навода тужбе, оспореног решења, одговора на тужбу и списа предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Оспорено решење донето је у извршењу пресуде Управног суда 22 У. 4604/13 од 28.09.2016. године, којом је била уважена тужба тужиоца, поништено решење Републичког фонда за здравствено осигурање, Београд, УП II-02/6 број: 54.1-66/12-1 од 26.02.2013. године и предмет враћен туженом органу на поновно одлучивање, због учињене битне повреде правила поступка из одребе члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10). Ово стога јер је Управни суд нашао да је тужени орган уз одговор на тужбу доставио само део списа ове управне ствари, односно оспорено и ожалбено решење, рачуне апотеке у ..., као и рачуне апотеке који су нечитки, мишљење три лекара, при чему се у списима предмета не налази жалба изјављена на ожалбено решење, као ни захтев тужиоца за накнадну трошкова куповине лека, па с обзиром на изнето, суд није био у могућности да оцени правилност утврђених чињеница одлучних за решавање по захтеву тужиоца, као ни правилност

примене материјалног права на утврђено чињенично стање изнето у образложењима оспореног и ожалбеног решења.

Према разлозима образложења оспореног решења, тужени орган је у поновном поступку по жалби тужиоца, у извршењу пресуде Управног суда 22 У. 4604/13 од 28.09.2016. године, утврдио да је тужиоцу на име куповине лека Vimpat film tablete према рачунима апотеке из ... од 24.05.2011. и 24.06.2011. године наплаћен износ од 593,20 CHF, а према рачунима апотеке из Аустрије од 24.03. 2011.године, 06.04.2011.године, 26.07.2011. године, 18.08.2011.године, 27.09.2011. године и 19.10.2011. године наплаћен износ од укупно 1.469,13 евра, да је уз захтев за накнаду трошкова куповине наведеног лека приложен извештај лекара специјалисте Ургентног центра КЦ Србије од 03.03.2011. године, Отпусна листа Клинике за неурологију КЦ Србије на којој је предметни лек прописан у оквиру терапије коа наставак болничког лечења, извештај са Епилептолошког конзилијума од 15.03.2011. године, као и шест рецепата и две копије рецепата за прописивање наведеног лека (образац ЗО-15). Тужени налази је да је коначном оценом првостепене лекарске комисије Филијале бр. 10831 од 14.12.2011. године утврђено да се лек Vimpat film tablete не налази на Листи лекова, нити је регистрован, нити је на Листи Д, док је увидом у Правилник о Листи лекова који се прописују и издају на терет средстава обавезног здравственог осигурања (“Службени гласник РС” бр. 9/11, 28/11 и 47/11) утврђено да се купљени лек не налази на Листи лекова који се прописују и издају на терет средстава обавезног здравственог осигурања. Поред тога, ценећи Мишљење три лекара одговарује специјалности Клиничког центра Србије, Клинике за неурологију од 25.02.2013. године, у којем је наведено да је наведени лек у конкретном случају био неопходан, да не постоји одговарајући лек на Листи лекова по генеричком, односно заштићеном имену лека, као и да су пре тога биле исцрпљене све друге могућности лечења, тужени орган налази да је ова здравствена установа била у обавези да тужиоцу обезбеди предметни лек који је био уведен у терапију за време болничког лечења у овој установи, с тим да је у отпусној листи утврђена потреба коришћења лека као наставак болничког лечења, односно за време амбулантно-поликлиничког лечења.

Чланом 43. став 1. Закона о здравственом осигурању (“Службени гласник РС” број 107/05 ... 119/12) прописано је да право на лекове и медицинска средства обухвата право на лекове са Листе лекова који се прописују на рецепт или издају на налог на терет средстава обавезног здравственог осигурања а ставом 2. овог члана прописано је да се изузетно од става 1. овог члана, осигураном лицу, обезбеђује и лек који није на Листи лекова, а медицински је неопходан за лечење, под условима утврђеним општим актом Републичког фонда.

Чланом 14. став 1. тачка 1) Правилника о садржају и обиму права на здравствену заштиту из обавезног здравственог осигурања и о партиципацији за 2011. годину (“Службени гласник РС” број 7/11) прописано је да право на лекове обухвата право на лекове са Листе лекова који се прописују на лекарски рецепт или издају на налог на терет средстава обавезног здравственог осигурања, ставом 6. истог члана прописано је да изузетно од става 1. тачка 1) тог члана осигураном лицу се обезбеђује и лек који није на Листи лекова, и то: лек који није на Листи лекова, а за који је издата дозвола за стављање у промет у Републици Србији само за медицинске индикације утврђене дозволом за стављање лека у промет и лек који није на Листи лекова, а за њега није издата дозвола за стављање у промет у Републици Србији, само за медицинске индикације утврђене у дозволи за стављање у промет у земљама Европске уније,

односно у држави порекла. Ставом 7. истог члана Правилника прописано је да осигураном лицу, лек из става 6. овог члана, обезбеђује здравствена установа терцијарног или секундарног нивоа здравствене заштите, на основу мишљења три лекара одговарајуће специјалности здравствене установе терцијарног или секундарног нивоа здравствене заштите да је лек неопходан и да не постоји одговарајући лек на Листи лекова по генеричком, односно заштићеном имену лека, а да су исцрпљене све друге терапијске могућности лечења. Према ставу 9. истог члана Правилника, здравствена установа терцијарног или секундарног нивоа која је увела лек у терапију, у обавези је да осигураном лицу обезбеди лек из става 6. овог члана за све време примене терапије и прати терапијски ефекат његове примене у току: стационарног лечења, лечења у дневној болници и амбулантно-поликлиничког лечења.

Како из изнетог чињеничног стања произлази да је у току поступка Комисија од три лекара специјалисте потврдила да је примена лека ван листе, у конкретном случају лека "Vimpat film tablete" била неопходна, по оцени Управног суда, правилно тужени орган налази да је сходно цитираном члану 14. Правилника, Клинка за неурологију КЦС била дужна да спроведе поступак обезбеђивања наведеног лека ван листе, а што није учињено, већ је тужилац купио предметни лек сопственим средствима. Како наведени лек није обезбеђен тужиоцу у складу са чланом 43. Закона о здравственом осигурању и чланом 14. Правилника, то је, по налажењу Управног суда, тужени правилно оценио да се тужиоцу не може признати право на накнаду трошкова куповине предметног лека на терет средстава обавезног здравственог осигурања.

Суд је ценио наводе тужбе, али је нашао да исти нису од утицаја на другачије одлучивање у овој ствари, будући да је оспорено решење правилно и на закону засновано из разлога који су у њему дати, а које као правилне и довољне прихвата и овај суд.

Суд није прихватио предлог туженог да Управни суд, у смислу члана 223. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011... 87/2018) чије се одредбе у управном спору сходно примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, одреди прекид поступка у овом управном спору до окончања парничног поступка пред Основним судом Петровац на Млави, а који се води по тужби тужиоца против Клиничног центра Србије, будући да питање накнаде штете не представља претходно питање од кога зависи одлука у овом управном спору, у смислу члана 12. Закона о парничном поступку.

Управни суд је, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 22.11.2018. године, 25 У. 17750/16

Записничар **Председник већа-судија**
Љубо Ергић,с.р. **Душица Маринковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉЛ